

Přílohy

Příloha č. 1 – Zdenka Fantlová, foto (FANTLOVÁ, Z. *Klid je síla, řek' tatínek*)

NAŠE POZNÁMKY

Se židomily jako se Židy!

Domníval-li se někdo, že se při řešení židovské otázky zůstane jen u označení Židů žlutou hvězdou a že návrhy na jejich vystěhování z českých měst zůstanou podle starého zlovyku v kancelářských šuplících, ten se strašně mýlil. Záležitost vzaly nyní do rukou říšské úřady a to je zárukou, že otázka bude vyřešena naprosto nekompromisně. Židé od arijského obyvatelstva izolováni budou a k prvním krokům bylo už také přikročeno. Zřídí se pro ně ghetta — jak jsme před časem navrhovali — a tam se budou Židé muset dát konečně jednou do práce, aby si vydělali na živobytí. Podle toho se musí zařídit i ti naivní lidé, kteří se s nimi dosud bavili. Styk se Židy byl jasně označen za protiříšskou činnost. Tím je řečeno, že se židomily bude jednáno stejně jako se Židy. Dokážeš-li se s nimi bavit, půjdeš s nimi do ghetta! Dodatečný nářek nikoho nezachrání!

Pane redaktore,

po našem venkově se stále bezúčelně fláká spousta Židů. Myslím, že by bylo účelné tyto asociální živly vřadit do pracovního procesu. Vždyť je na našem venkově plno práce, která čeká na vykonání. Všude je nutná úprava tratí a vodů podél cest, úprava návsí, nutné zametání ulic a pod. Zde by byla pro Židy spousta práce. Nejlépe by bylo dáti Židy k dispozici okresním cestářům a stanovit jim denní pracovní úkoly, aby se nemohli Židé z práce ulejvat. Takto, nucenou prací Židů, by se dalo vykonat mnoho, nač není dnes pracovních sil a za druhé bylo by Židům znemožněno pěstování šeptandy a keřasování.

Mír. Stránský. Rakovník.

Židům nutno odelmout arijská jména.

V řadě protizidovských opatření stále pokračám nařízení, které by Židům poručilo, aby opětně přilali zpět svá židovská jména, která v posledních letech vyměnili za jména arijská. Sami jste psali o Židovi Kárném, který se před dvacet lety jmenoval Karpeles. Jindy se zase Abeles přelmenoval na Alfery, Kohn na Kofka, Beck na Bendu atd. I v této věci by byla potřeba nějaké nápravy, aby již na jméno bylo znát o koho jde.

V. Zounek, Kostelec n. Č. lesy.

Na školách stále učí Položidy.

Jako učitelka těžce nesu, že i náš stav nebyl dosud důkladně očištěn od všech nečistých židů, kteří se mezi nás — vychovatele mládeže — nádhěji národa — vařeli. Je mezi námi dosud řada Položidů, kteří stále otravují duši mládeže a kteří jsou pravými vinníky toho, že část našich učitelů a profesorů žije stále duchem minulých let a že jejich duchovním vedoucím leští stále onen utahaný velzrádce Dr. Beneš. Kdyby to bylo vhodné, ať Položid byl členem některé redakce, tím méně by to bylo vhodné, ať Položid byl učitelem našich dětí!

Božena Vornavová-Pokorná,
učitelka Praha VII

Jak je to se Židy na nádražích.

V pardubické nádražní restauraci mají Židé vyhrazeny dva stoly. — Židé dosud drze nosí odznaky N. S. — A co je to za pout'ové atrakce?

K. S. — Denně to člověk slyší: Židé provedli drzost tuhle. Židé zavinili tambleto, stále Židé a Židé. Musí to být? Copak, k čertu, nelze s Židy jednou již pořádně zatočit, slovy jasnými a nesmlouvavými je odkázat, kam patří, strhnout jim nadutý hřebínek, a s nimi i židomilum?

Je to k pláči i k smíchu, když vědomí si zákazu o přístupu Židů do restauračních podniků zase zjišťujeme, že na příklad v nádražní restauraci v Pardubicích mají Židé mezi ariji vyhrazeny 2 stoly, odkud drze pod ochranou česko-německé tabulky »Pro Židy« přehlíží defilující shon arijských, za chlebem vezdejšími se pachtlících lidiček, vysmívající se svými sádeinatými těly a prasečími očky, jak zase »na to« vyzráli. Ta drzost židovská jde však ještě dál. Vzdor tomu, že každý ví, že u stolu sedí jen

Židé, dva z nich dne 14. listopadu zde o 1/15. hodině měli na klopě kabátu klidně připevněn odznak N. S.

A nikdo jim ho z ostatních arijců, kteří tento odznak také nosí, nesundal.

Zajímalo by nás, kdopak vůbec povolil Židům ty dva stoly v arijské společenské místnosti, a kdo Židům ty odznaky N. S. odprodal?

Národnímu souručenství připomínáme, že zákaz prodeje odznaků N. S. bez předložení legitimace je soustavně překračován. Stalo se na příklad, že ve Stránčicích na pouti koupil si kdosi těch odznaků hned 50 kusů a dostal je dokonce se slevou. A šlo to bez průkazů a k tomu ještě na pouti!

Uvažte sami, hodí se to?

Udělejte si, pánové, pořádek.

(Židé na Vltavě.) Denně a každou neděli budou tisíce, ba desetitisíce lidí chodit a Vltavě a užívat slunka. Je při tom našemu člověku často nepříjemně, když se tu přes všechny zákazy a nařízení setkává se vzpurným a drzým chováním Židů. Viděli jsme jich tuto neděli několik projíždět se v přepychových, elegantně vybavených kanoích a smějících se známým židovským způsobem na cestující na parnicích, kde bylo tolik výletníků, že by jablko nepropadlo. Židé využívají toho, že jsou mezi mnohým lidem, a domnívají se, že si jich nikdo nevšimne. Jejich arogantní chování je však hned prozradí a měla by se proto obnovit či připomenout nařízení, kam Židé v létě smějí chodit a kam ne. A především aby se nevtírali mezi české lidi a neprovokovali svým chováním.

(Soucit na nesprávném místě.) Dochází nás zpráva, že po pražských obchodech, zejména v předměstích, obcházejí neznámí arijští muži a kupují různé předměty na stěhování, hlavně kufry a tlumoky. Říkají, že je to pro »chudáky Židy«. Tito nakupovači se vydávají za bývalé důstojníky někdejší armády a naleznou-li u prodavačů ochotné uši, vedou židofilské řeči. Jde tu o jasný případ obcházení předpisů o prodeji Židům především a za druhé o velmi nebezpečnou propagandu, která by se mohla strašně vyvinout nejenom na těch, kdož ji rozšiřují, nýbrž i na těch, kdož jí trpí. Rovněž tak je trestné zneužívat bývalých armádních hodností k nemístným nákupům. Soucit, který tu někteří arijci projevují (jde-li ovšem o soucit) je rozhodně nemístný a kdo jej projevuje, vydává se nebezpečí, že bude prohlášen za Žida a postihne ho všechen osud, který nyní stihá Židy.

»Židovská vina na válce« je námět další přednášky rozhlasového cyklu »Co víte o Židech«. Prosloví ji jeden z předních znalců židovské otázky, Hugo Tuskány, dnes v sobotu ve 20 hodin. Autor hodnověrnými důkazy dokládá, že již od roku 1933, kdy národní socialismus převzal vedení německého národa a řízení věcí Říše, pracuje židovské zlato i korupce zednářských lóží na podkopu, který by zničil tvůrčí síly arijského společenství. Tato válka, která je opravdu válkou mezinárodního Židovstva, bude však pro Evropu, vedenou Adolfem Hitlerem, a pro arijský živeň vůbec, skončena vítězně. kr

Příloha č. 2 – Ukázky z dobového tisku (WWW.holocaust.cz)

- O p i s -

Ministerstvo vnitra.

Ministerium des Innern.

Čís. B-1130-12/2-40-5.

Nr. B-1130-12/2-40-5.

V Praze dne 13. února 1940.

Prag, den 13. Februar 1940.

Občanské legitimace - vyznačení
rasové příslušnosti.

Betrifft: Bürgerlegitimationen -
Bezeichnung der Rassenzugehörigkeit.

O b š ě n í k .

R u n d e r l a s s .

Zemským, okresním a vládním policej-
ním úřadům.

An die Landes- und Bezirksbehörden
sowie die Regierungs-Polizeibehörden.

Osobám, které podle § 6 výnosu říš-
ského protektora v Čechách a na Moravě
o židovském majetku ze dne 21. června
1939 považovati jest za židy, buďtež
občanské legitimace označeny na první
straně vložky v levém rohu vedle čísla
legitimace, písmenem "J".

Personen, die nach § 6 der Verord-
nung des Reichsprotektors in Böhmen
und Mähren vom 21. Juni 1939 über das
jüdische Vermögen als Juden gelten,
sind die Bürgerlegitimationen auf der
ersten Seite der Einlage in der linken
Ecke in gleicher Höhe mit der Zahl
/Nummer der Bürgerlegitimation/ durch
den Buchstaben "J" zu kennzeichnen.

Písmeno "J" buďtež provedeno červe-
nou barvou razítkem v takové velikosti,
aby nezakrývalo spodní text legitimace.

Der Buchstabe "J" ist mit roter Far-
be in solcher Grösse aufzustempeln,
dass er den unteren Text der Legitima-
tion nicht bedeckt.

Legitimace, které byly shora uvede-
ným osobám již vydány, buďtež uvedeným
označením opatřeny dodatečně. Toto ozna-
čení zavádí se na základě přípisu úřadu
říšského protektora v Čechách a na Mora-
vě ze dne 26. ledna 1940, čj. I-4216/39-
d. S.

Legitimationen, die den oben ange-
führten Personen bereits ausgestellt
worden sind, sind nachträglich mit dem
angeführten Kennzeichen zu versehen.
Dieses Kennzeichen wird auf Grund des
Schreibens des Amtes des Reichsprotek-
tors in Böhmen und Mähren vom 26. Jänner
1940 Nr. I-4216/39-B. d. S. eingeführt.

887

O zavedení uvedeného označení na občanských legitimacích buďtež vyrozuměni všichni podřízení orgánové.

Za ministra:
Dr. Ptáček v.r.

Souhlasí se schváleným návrhem.

Přednost výpravy:
v.z. Zahradník

Alle untergeordneten Organe sind von der Einführung des angeführten Kennzeichens auf den Bürgerlegitimationen zu verständigen.

Für den Minister:
Dr. Ptáček m.p.

Stimmt mit dem genehmigten Entwurf überein.

Der Expeditevorstand:
I.V. Zahradník.

PPZ

VYHLÁŠKA

O přístupu Židů do veřejných podniků.

V zájmu veřejné bezpečnosti a veřejného klidu a pořádku vydávám na základě článku 2. a 3. odst. 1. zákona o organizaci politické správy ohledně styku mezi obyvatelstvem nežidovským a židovským ve veřejném životě tyto příkazy, pokud se týče zákazy:

I.

Osobám židovského původu zakazují s okamžitou platností návštěvu kaváren a vináren, jakož i návštěvu restaurace na výstavišti v Lounech.

Majitelům, resp. provozovatelům těchto podniků se nařizuje, aby své místnosti označily **ihned** nápisem: „Židům nepřístupno“, „Juden nicht zugänglich“.

Majitelům ostatních veřejných místností (hotelů, restaurací, hostinců a pod. veřejných místností), kde podle místních poměrů jest to možno, se nařizuje, aby vyhradili židovským návštěvníkům zvláštní místnost, aby návštěvníci nežidovského původu nebyli nuceni stýkati se s osobami původu židovského. Tato zvláštní místnost musí býti jako určená pro židovské návštěvníky zřejmě označena.

Kde nebylo by možno provésti toto opatření, nařizuje se majitelům veřejných místností, aby svůj podnik označili nápisem jak zevně tak i uvnitř „Židům nepřístupno“, „Juden nicht zugänglich“.

Ve veřejných místnostech, které podle této vyhlášky budou v celku, nebo z části označeny jako Židům nepřístupné, jest osobám židovského původu pobyt zakázán.

II.

Majitelům veřejných lázní se nařizuje, aby vyhradili pro návštěvníky židovského původu zvláštní část lázní a tuto jako takovou označili. Pokud by to nebylo možno, musí učiniti opatření, aby byli návštěvníci židovského původu časově odděleni od návštěvníků nežidovského původu.

III.

Zakazují s okamžitou platností osobám židovského původu koupati se i prodlévati v městských plovárnách a na všech veřejně přístupných koupalištích, a to i soukromých, mimo dobu, vyhrazenou pro osoby židovského původu, která bude majiteli těchto podniků určena.

Majitelům plováren, veřejných i soukromých koupališť se nařizuje, aby své podniky označili zřejmě nápisem „Židům nepřístupno“, „Juden nicht zugänglich“. V době, která bude vyhrazena pro osoby židovského původu, buďtež tyto podniky opatřeny zřejmě nápisem, vyznačujícím možnost vstupu a pobytu po určitou dobu osobám židovského původu.

IV.

Nařizují majitelům neb provozovatelům živnostenských podniků a jiných po živnostenském způsobu provozovaných podniků, kteří jsou židovského původu, aby své podniky označili způsobem pro zákazníky zřejmým, nápisem „Židovský obchod (závod)“ „Jüdisches Geschäft“.

V.

Správám veřejných ústavů jako nemocnic, chodobinců a pod. nařizují, aby učinily opatření, které by vylučovalo používání týchž místností a zařízení osobám nežidovského a židovského původu zároveň, a aby bylo zabezpečeno odloučené umístění těchto osob.

VI.

Shora nařízená označení buďtež provedena, pokud není jinak nařízeno, do 31. srpna 1939.

Nařízení toto platí pro celý okres lounský.

Nedbání nařízení, pokud se týče zakazů, daných touto vyhláškou, trestá se podle ustanovení článku 3. odst. 1. cit. zákona trestem na penězích od 10 K do 5.000 K nebo trestem na svobodě od 12 hodin do 14 dnů.

Vyhláška tato nabývá účinnosti, pokud v jednotlivých odstavcích není jinak uvedeno, dnem vyhlášení.

Okresní úřad v Lounech, dne 18. srpna 1939.

Okresní hejtmán

vrchní rada politické správy:

V z. **Dr. Böhm** v. r.

Sicherstellung des jüdischen Vermögens; Rückzahlungen im Postsparkassendienst.

Gemäß den neuen Erläuterungen des 5. Absatzes der Kundmachung des Finanzministeriums (Prüfungssektion) vom 23. Januar 1940, Zl. 25.761/39-VI, der den Ariern die Benutzung der Einlagebücher erleichtern soll, wird der Absatz 2, a) bis c) und Absatz 3, der Verfügung Nr. 21 des Amtsblattes des Verkehrsministeriums Nr. 9b/1940, folgendermaßen geändert:

1. Die Einlagebücher der Postsparkasse werden auf der 2. Seite, die für Eintragungen für Auszahlungsverbote bestimmt ist, mit einem großen Buchstaben »A« oder mit einem großen Buchstaben »N« bezeichnet werden, je nachdem, ob das Einlagebuch einem Arier oder Nichtarier gehört.

2. Diese Kenntlichmachung führen die Postämter und die Kassen der Postsparkasse bei Rückzahlungen aus den Einlagebüchern durch.

3. Vor jeder Rückzahlung aus dem Einlagebuch hat sich der auszahlende Beamte zu überzeugen, ob das Einlagebuch auf der 2. Seite bereits mit einem großen Buchstaben »A« oder einem großen Buchstaben »N« kenntlich gemacht ist.

4. Falls das Einlagebuch nicht kenntlich gemacht ist, muß der Partei die Erklärung I abverlangt werden, daß sie Nichtjude ist. Die Partei hat die Erklärung vor dem Beamten deutlich zu unterschreiben und beim entsprechenden Vordruck ihre Anschrift anzuführen. Diese Erklärung versieht der auszahlende Beamte beim entsprechenden Vordruck mit der Nummer des Einlagebuches, aus dem ausgezahlt wird und schreibt gleichzeitig mit Tinte in das Einlagebuch auf Seite 2 einen großen Buchstaben »A« und fügt einen Abdruck des Orts- und Tagesstempels sowie seine Unterschrift bei.

5. Falls die Partei die Erklärung I nicht unterschreiben kann, folgt ihr der auszahlende Beamte die Erklärung II zwecks Unterfertigung aus. Diese Erklärung versieht der auszahlende Beamte beim entsprechenden Vordruck mit der Nummer des Einlagebuches, aus dem ausgezahlt wird und schreibt gleichzeitig mit Tinte in das Einlagebuch auf Seite 2 einen großen Buchstaben »N« und fügt einen Abdruck des Orts- und Tagesstempels bei.

6. Die Erklärung I ist nicht erforderlich bei Rückzahlungen aus Einlagebüchern, die für öffentliche Behörden, Anstalten, Unternehmungen und Einrichtungen u. dgl. ausgestellt sind, oder falls die Rückzahlung ein uniformierter Angehöriger der Reichswehrmacht oder irgendeiner reichsdeutschen halb-militärischen, polizeilichen oder anderen Truppe verlangt. In diesen Fällen vermerkt der auszahlende Beamte in der Tagesrechnung über Sparkasserückzahlungen, weshalb keine Erklärung abverlangt wurde.

Zajistění židovského majetku; výplaty ve spořitelni službě.

Podle nového výkladu odstavce 5 vyhlášky ministerstva financí (revisní odbor) ze dne 23. ledna 1940, č. j. 25.761/39-VI, který má arijcům usnadnit používání vkladních knížek, pozměňujeme odstavec 2, a) až e) a odstavec 3, ustanovení č. 21 Věstníku ministerstva dopravy č. 9b/1940, takto:

1. Vkladní knížky Poštovní spořitelny budou označeny na stránce 2, určené pro zápisy zákazů výplat, velkým písmenem »A« nebo velkým písmenem »N« podle toho, je-li vkladní knížka vlastnictvím arijce nebo nearijce.

2. Toto označení provádějí poštovní úřady a pokladny Poštovní spořitelny při výplatách z vkladních knížek.

3. Před každou výplatou z vkladní knížky přešvědčí se vyplácející úředník, zda vkladní knížka je již označena na str. 2 velkým písmenem »A« nebo velkým písmenem »N«.

4. Není-li vkladní knížka označena, třeba si vyžádati od strany prohlášení I, že není Židem. Prohlášení musí strana před úředníkem čitelně podepsati a napsati u příslušného předtisku svoji adresu. Toto prohlášení opatří vyplácející úředník u příslušného předtisku číslem vkladní knížky, z níž se vyplácí, a zároveň napíše inkoustem do vkladní knížky na stránce 2 velké písmeno »A« a připojí otisk místního a denního razítka a svůj podpis.

5. Nemůže-li strana podepsati prohlášení I, dá jí vyplácející poštovní úředník podepsati prohlášení II. Toto prohlášení opatří vyplácející úředník u příslušného předtisku číslem vkladní knížky, z níž se vyplácí, a zároveň napíše inkoustem do vkladní knížky na str. 2 velké písmeno »N« a připojí otisk místního a denního razítka.

6. Prohlášení I není třeba požadovati při výplatách z vkladních knížek, vystavených pro veřejné úřady, ústavy, podniky, zařízení a pod. nebo, žádá-li o výplatu uniformovaný příslušník říšské branné moci nebo nějakého říšského polovojevského, policejního nebo jiného útvaru. V těchto případech poznamená vyplácející úředník v denním účtě spořitelních výplat, proč nebylo prohlášení vyžádáno.

7. Bei jenen Einlagebüchern, die mit dem Buchstaben »A« bezeichnet sind, werden die Postämter von den Parteien weder bei Rückzahlung noch bei Auffassung des Einlagebuchs die Erklärung I verlangen.

8. Bei jenen Einlagebüchern, die mit einem großen Buchstaben »N« gekennzeichnet sind, hat der auszahlende Beamte bei jeder Rückzahlung und bei Auffassung des Einlagebuchs die Erklärung II abzufordern.

9. Bei Anmeldungen zum Postspardienst hat der Beamte von der Partei die Erklärung I zu verlangen und die Anmeldung mit einem großen Buchstaben »A« mit Rotstift zu bezeichnen. Falls der Anmeldende diese Erklärung nicht unterschreiben kann, versieht der Beamte die Anmeldung mit einem großen Buchstaben »N« mit Rotstift.

10. Die Erklärungen I und II sind in der Tagesendung des Sparkassendienstes an die Postsparkasse in Prag zu senden.

11. In den den Postämtern zugesandten Erklärungen II sowie im Muster dieser auf Seite 79 des Amtsblattes des Verkehrsministeriums Nr. 9b/1940 veröffentlichten Erklärung ist im letzten Satz des deutschen Wortlauts das Wort »mit« in »mir« abzuändern.

(Zl. 15.113-C/1 vom 7. März 1940.)

7. U vkladních knížek, které jsou označeny písmenem »A«, nevyžadují poštovní úřady od stran při výplatách i při zrušení vkladní knížky prohlášení I.

8. U vkladních knížek, které jsou označeny velkým písmenem »N«, vyžádá si vyplácející úředník při každé výplatě a při zrušení vkladní knížky prohlášení II.

9. Při přihláškách ke spořitelní službě vyžádá si úředník od strany prohlášení I a označí přihlášku velkým písmenem »A«, napsaným červenou tužkou. Nemůže-li přihlašovatel toto prohlášení podepsati, označí úředník přihlášku velkým písmenem »N«, napsaným červenou tužkou.

10. Prohlášení I a II se zasílají v denní zásilce pro spořitelní službu Poštovní spořitelně v Praze.

11. V prohlášeních II, která byla dodána poštovním úřadům, jakož i ve vzoru tohoto prohlášení na str. 79 Věstníku ministerstva dopravy č. 9b/1940, změňte v poslední větě německého znění slovo »mit« na »mir«.

(Č. 15.113-C/1 ze 7. března 1940.)

31.

Änderung des Geschäftsplans des Verkehrsministeriums.

Mit Entscheidung des Verkehrsministers vom 4. März 1940 wurde der Geschäftsplan des Verkehrsministeriums (siehe Verfügung Nr. 212 im Amtsblatte des Verkehrsministeriums für den Bereich der Protektoratspost Böhmen und Mähren Nr. 42b vom 2. September 1939) dadurch abgeändert, daß die Hausverwaltung (Gebäudeaufsicht) aus dem Geschäftsbereiche des Kabinetts des Verkehrsministers ausgeschieden und dem Präsidium des Generaldirektors der Bahnen unterstellt wird.

(Zl. B 72-Präs.1940.)

Změna v organizaci ministerstva dopravy.

Rozhodnutím ministra dopravy ze dne 4. března 1940 byla organizace ministerstva dopravy (srv. ustanovení čis. 212 ve Věstníku ministerstva dopravy pro obor protektorátní pošty Čech a Moravy čis. 42b z 2. září 1939) pozmeněna tím, že správa domu (budovní dozor) se vyjímá z působnosti kabinetu ministra dopravy a podřizuje se presidiu generálního ředitele drah.

(Č. D 72-Pres.1940.)

Mitteilungen. — Zprávy.

531.

Bezeichnung des Aufgabesamtes im Kopfe der Telegramme.

Die Telegraphenämter werden darauf aufmerksam gemacht, daß im Sinne der Verfügung Nr. 221 (Amtsblatt des Verkehrsministeriums Nr. 45b/1939) im Kopfe der Telegramme nur die deutsche amtliche Bezeichnung zu benutzen ist.

Název podacího úřadu v záhlaví telegramů.

Telegrafní úřady se upozorňují, že ve smyslu ustanovení č. 221 (Věstník ministerstva dopravy č. 45b/1939) je nutno v záhlaví telegramů použití pro označení podacího úřadu jen německého úředního názvu, jde-li o telegramy do Říše, nebo o te-

Č. j. 28.893 pres.

Vyhláška.

Podle článku 3. zákona o organizaci politické správy ze dne 14. července 1927 č. 125 Sb. a z ohledu na veřejný pořádek zakazují Židům, aby ve dnech bursovních prodlévali v Pražské plodinové burse v Praze II. a v jejím okolí, t. j. v ulicích Panské, Nekázance, Senovážné a Dláždění, v úseku ulice Jindřišské mezi ulicí Panskou a Dláždění a v západní části Senovážného náměstí, t. j. od Plodínové bursy až k ulici Dláždění.

Zákaz tento netýče se osob, které v tomto jinak zakázaném obvodu mají své řádné bydliště, nebo v něm vykonávají své stálé zaměstnání.

Neuposlechnutí tohoto zákazu bude trestáno podle článku 3. citovaného zákona peněžitou pokutou od 10 K do 5.000 K, nebo trestem na svobodě od 12 hodin do 14 dnů.

Policejní ředitelství v Praze

dne 9. prosince 1940.

Policejní president:

CHARVÁT v. r.

Příloha č. 6 – Zákaz vstupu Židů na plodinovou burzu v Praze
(WWW.holocaust.cz)

MINISTERIUM DES INNERN.

Fernruf: 77741-9.

Z. B-2165-10/11-41-2.

Prag, den 25. November 1941.

An alle Behörden und Organe im
Bereiche des Ministeriums des
Innern.

Betrifft: Besuchzeit für Juden bei
Behörden /Organen/.

I. Das Ministerium des Innern
ordnet auf Grund des Ersuchens des
Ministerratspräsidiums vom 5. Novem-
ber 1941, Z. 4791/S/41 M.R. an, dass
bei allen Behörden und Organen in
seinem Bereiche die Besuchzeit für
Juden gesondert festzusetzen ist.

Die für jüdische Besucher zu be-
stimmende Zeit ist - unter Berücksich-
tigung der für den Publikumsverkehr
bereits eingeräumten Zeitspanne und
bzw. in deren Rahmen - möglichst knapp
zu bemessen, wobei die Tagesstunde den
örtlichen Bedürfnissen anzupassen ist.
Die Besuchzeit soll jedoch bei den
Behörden /Aemtern, Organen/ der Pro-
tektorats- und sonstigen öffentlichen

MINISTERSTVO VNITRA.

Telefon 77741-9.

Č. B-2165-10/11-41-2.

V Praze dne 25. listopadu 1941.

Všechny úřady a orgány v oboru
ministerstva vnitra.

Předmět: Návštěvní hodiny pro židy
u úřadů /orgánů/.

I. Ministerstvo vnitra nařizuje
podle dožádání předsednictva mini-
sterské rady ze dne 5. listopadu 1941,
č. 4791/S/41 m.r., aby byly u všech
úřadů a orgánů v jeho oboru stanoveny
zvláštní návštěvní hodiny pro židy.

Návštěvní dobu pro židy jest vy-
měřiti - s přihlédnutím k době vyhraze-
né již pro styk se stranami a příp.
v jejich mezích - v míře co nejome-
zenější; zároveň jest denní hodinu
přizpůsobiti místním potřebám. Ná-
vštěvní doba u všech úřadů /orgánů/
protektorátní a jiné veřejné správy
v témže místě budiž však jednotná;
toho budiž dosaženo dohodou v úvahu

Verwaltung in demselben Orte einheitlich přicházejících úřadů /orgánů/.
sein, was durch Einvernehmen der in
Betracht kommenden Behörden /Organe/
zu erzielen wäre.

Bei Behörden /Aemtern, Organen/
im Gebiete der Hauptstadt Prag ist als
Besuchzeit für Juden die Tagesstunde
von 8 bis 9 Uhr und zwar in den dem
Publikumverkehr eingeräumten Tagen
einheitlich festzusetzen.

II. In gleicher Weise müssen die
Organe, Anstalten, Unternehmungen und
Einrichtungen der territorialen Selbst-
verwaltungsverbände und sonstiger
Öffentlich-rechtlicher Körperschaften
im Bereiche des Ministeriums des Innern
vorgehen. Die diesen Körperschaften
unmittelbar vorgesetzten Protektorats-
behörden haben die erwähnte Regelung
zu veranlassen und deren Einhaltung
zu beaufsichtigen.

U úřadů /orgánů/ na území hlavního
města Prahy jest stanoviti návštěvní
dobu pro Židy jednotně od 8 - 9 hodiny
a to ve dnech určených pro styk se
stranami.

II. Stejným způsobem musí postu-
povati orgány, ústavy, podniky a za-
řízení svazků územní samosprávy, jakož
i jiných veřejnoprávních korporací
v oboru ministerstva vnitra. Zmíněnou
úpravu nechtě zařídí protektorátní ú-
řady bezprostředně nadřízené těmto
korporacím a nechtě dohlížejí na její
dodržování.

D e r M i n i s t e r
M i n i s t r

gez. Gen. Ježek v.r.
gen.

Stimmt mit dem genehmigten Entwurf überein.
Souhlasí se schváleným návrhem.
Der Expeditionsvorstand
Předseda výpravy

Č. j. 6.591 pres.

Vyhláška.

S poukazem na zdejší vyhlášku ze dne 14. srpna 1939 čís. jedn. 19.334 pres. ohledně styku mezi obyvatelstvem nežidovským a židovským **nařizují** na základě článku 2. a 3. odst. 1. zákona o organisaci politické správy ze dne 14. července 1927 č. 125 Sb. z. a n. toto:

Pro návštěvu Židů v peněžních ústavech určuje se toliko jedna hodina denně a to výhradně v době mezi 8. a 9. hodinou ranní.

Návštěva peněžních ústavů mimo tuto stanovenou hodinu jest Židům zakázána.

Peněžním ústavům se současně ukládá, aby svůj podnik opatřily na význačném místě zevně i uvnitř příslušnými **vývěskami** v jazyku německém a českém.

Nedbání zákazu a nařízení daného touto vyhláškou trestá se podle ustanovení článku 3. odst. 1. citovaného zákona trestem na penězích od 10 K do 5.000 K nebo trestem na svobodě od 12 hodin do 14 dnů.

Policejní ředitelství v Praze

dne 27. března 1941.

Policejní president:

CHARVÁT v. r.

Příloha č. 8 – Omezení návštěvní doby u peněžních ústavů pro Židy v Praze
(WWW.holocaust.cz)

Vyhláška.

S poukazem na zdejší vyhlášku ze dne 14. srpna 1939
č. j. 19.334 pres. ohledně styku mezi obyvatelstvem nežidov-
ským a židovským

z a k a z u j i

na základě článku 2. a 3. odst. I. zákona o organizaci poli-
tické správy ze dne 14. července 1927 č. 125 Sb.

s okamžitou platností Židům přístup do veřejných
knihoven (půjčoven knih), jakož i vypůjčování knih
z těchto ústavů.

Současně nařizují správám příp. majitelům těchto ústavů,
aby na vhodných místech umístili příslušné vývěsky obsahující
upozornění na vydaný zákaz.

Nedbání zákazu resp. příkazu daného touto vyhláškou trestá
se podle ustanovení článku 3. odst. I. cit. zákona trestem na
penězích od 10 do 5.000 K nebo trestem na svobodě od 12
hodin do 14 dnů.

Policejní ředitelství v Praze

dne 6. září 1941.

Policejní prezident:

CHARVÁT v. r.

POLICEJNÍ ŘEDITELSTVÍ

V PRAZE

Č. tel. 269-41.

Č. j. 13.669pres.

(uveďte při odpovědi)

34

V Praze dne 17. června 1940.

Odděl. 8
Čís. 82
P.č. 17

Prezidium zemského úřadu

P r a h a .

K čís. 43.894 pres. ze dne 3. června 1940.

Věc: Výstřižek článku s nadpisem "Co pohledávají Židé v knihovnách a čítárnách?", uveřejněného v časopise "Vlajka" čís. 120 ze dne 1. června t.r., strana 3, sloupec 2 - zpráva.

Příloha: 1./

Ve věci shora uvedené předkládám zprávu, že dotazem v ústřední knihovně hl.m. Prahy v Praze I., Mariánské náměstí bylo zjištěno, že na základě usnesení knihovní rady byl přístup do knihoven a čítáren, pokud jde o Židy, omezen a dovoleno jim pouze dvakrát v týdnu po dvou hodinách navštěvovati veřejné čítárny a knihovny. Ve věci půjčování knih nebyla dosud žádná obdobná rozhodnutí učiněna a proto mohou Židé i dále si vypůjčovati knihy z veřejných knihoven.

Tamní výnos v příloze vracím.

Na vědomost
ad acta.

Jan Číž 17. 6. 40.

Policejní prezident:

Brz
1./6.

~~22. VI. 1940~~

Prezidium zemského úřadu v Praze.	
Došlo dne: 18. VI. 1940	
Č48681	pres. <i>D. B. ad</i>
Přílohy: 1	

43894/40

Příloha č. 10 – Zpráva o omezení návštěvní doby pro Židy v ústřední knihovně hlavního města Prahy (WWW.holocaust.cz)

Č. j. 29.312 pres.

Vyhláška.

S poukazem na zdejší vyhlášku ze dne 14. srpna 1939 č. j. 19.334 pres. ohledně styku mezi obyvatelstvem nežidovským a židovským

z a k a z u j i

na základě článku 2. a 3. odst. 1. zákona o organizaci politické správy ze dne 14. července 1927 č. 125 Sb.

s okamžitou platností **Židům** všeobecně **přístup** do všech veřejně přístupných sbírek, muzeí, trvalých i občas pořádaných výstav, čítáren, obrazáren, archivů a pod., jakož i do veřejně přístupných výstav, které jsou spojeny s aukcí knih, uměleckých předmětů a umělecko-průmyslových výrobků nebo s dobrovolnými dražbami takovýchto předmětů.

Zároveň **nařizují majitelům a zodpovědným správcům** zmíněných institucí, aby na vhodných místech u vchodů do budov nebo do místností umístili příslušná návěští poukazující na vydaný zákaz.

Rovněž ukládám pořadatelům, majitelům neb zodpovědným správcům zmíněných institucí, aby v případech, kdy jich pořádání je plakatováno, oznamováno v tisku a pod., uvedli vždy v tomto oznámení, že Židé tam nemají přístupu.

Nedbání zákazu resp. příkazu daného touto vyhláškou trestá se podle ustanovení článku 3. odst. 1. cit. zákona trestem na penězích od 10 do 5.000 K nebo trestem na svobodě od 12 hodin do 14 dnů.

Policejní ředitelství v Praze

dne 4. prosince 1941.

Policejní president:

CHARVÁT v. r.

Příloha č. 11 – Zákaz vstupu Židů do muzeí, galerií, archivů, na výstavy (WWW.holocaust.cz)

160

Vyhláška.

S poukazem na zdejší vyhlášku ze dne 14. srpna 1939 čís. jedn. 19.334 pres. ohledně styku mezi obyvatelstvem nežidovským a židovským zakazují na základě čl. 2. a 3. odstavce 1. zákona o organizaci politické správy ze dne 14. července 1927 č. 125 Sb. z. a n.

s okamžitou platností Židům nakupovati v arijských obchodech, pokud se týče prodejnách výtěžkových a hospodářských společenstev mimo denní dobu od 11. do 13. a od 15. do 16.30, která se touto vyhláškou pro Židy jako doba nákupní stanoví.

Majitelům, pokud se týče odpovědným zástupcům obchodních podniků a prodejen výtěžkových a hospodářských družstev ukládá se pak, aby neprodleně umístili na význačném místě při vstupu do obchodních místností vývěsky v německé a české řeči, které obsahují stanovení výše uvedené nákupní doby pro Židy a spolu zákaz nákupu pro Židy mimo stanovené hodiny.

Nedbání zákazu a nařízení daného touto vyhláškou trestá se podle ustanovení článku 3. odst. 1. citovaného zákona trestem na penězích od 10 K do 5.000 K nebo trestem na svobodě od 12 hodin do 14 dnů.

Policejní ředitelství v Praze

dne 5. srpna 1940.

Policejní president:

CHARVÁT v. r.

Vyhláška.

S poukazem na zdejší vyhlášku ze dne 14. srpna 1939
č. j. 19.334 pres. ohledně styku mezi obyvatelstvem nežidov-
ským a židovským

z a k a z u j i

na základě článku 2. a 3. odst. I. zákona o organizaci poli-
tické správy ze dne 14. července 1927 č. 125 Sb.

s okamžitou platností Židům prodlévati na obou březích
vltavských v úseku mezi Železničním mostem na Smí-
chově a mostem Hlávkovým.

Nedbání zákazu daného touto vyhláškou trestá se podle
ustanovení článku 3. odst. I. cit. zákona trestem na penězích
od 10 K do 5.000 K nebo trestem na svobodě od 12 hodin
do 14 dnů.

Policejní ředitelství v Praze

dne 29. července 1941.

Za policejního presidenta:

HUBER v. r.

Č. j. 25.326 pres.

Vyhláška.

Na základě článku 2. a 3. zákona o organizaci politické správy ze dne 14. července 1927 číslo 125 Sb. z a k a z u j i s okamžitou platností osobám židovského původu

1. každou změnu stálého bydliště,
2. i přechodné vzdalování se z obvodu Velké Prahy, pokud zde mají své stálé bydliště.

Pro posouzení otázky židovského původu je směrodatným ustanovení § 1. vládn. nař. ze dne 4. července 1939 čís. 136 Sb. z r. 1940.

Výjimečná povolení z uvedených zákazů může udělit příslušná židovská náboženská obec po slyšení Ústředny pro židovské vystěhovalce.

Nedbání zákazů daných touto vyhláškou trestá se podle ustanovení čl. 3. odst. 1. cit. zákona trestem na penězích od 10 K do 5.000 K nebo trestem na svobodě od 12 hodin do 14 dnů.

Policejní ředitelství v Praze

dne 25. října 1940.

Policejní prezident:
CHARVÁT v. r.

Č. j. 21.750 pres.

Vyhláška.

S poukazem na zdejší vyhlášku ze dne 14. srpna 1939 číslo jedn. 19.334 pres. ohledně styku mezi obyvatelstvem nežidovským a židovským nařizuje policejní ředitelství v Praze

o dopravě židů pouliční drahou

na základě článku 2 a 3 zákona o organizaci politické správy ze dne 14. července 1927 č. 125 Sb. toto:

1.) Při dopravě pouliční elektrickou drahou v Praze smějí používat židé zásadně jen posledního přívěsného vozu bez místního omezení, pokud ovšem tento vůz má dvě plošiny (přední a zadní). Nemá-li vlak elektrické pouliční dráhy přívěsného vozu, nýbrž jen motorový vůz, jest židům zakázán přístup do něho vůbec.

2.) U přívěsných vozů se střední plošinou jest židům přístupna jen druhá (zadní) polovina vozu.

Nedbání zákazu příp. nařízení daného touto vyhláškou trestá se podle ustanovení článku 3 odst. 1 citovaného zákona trestem na penězích od 10 K do 5.000 K nebo trestem na svobodě od 12 hodin do 14 dnů.

Policejní ředitelství v Praze

dne 12. září 1940.

Policejní president:
CHARVÁT v. r.

Vyhláška.

Podle článku 3. odst. 1. zákona ze dne 14. července 1927 č. 125 Sb. o organizaci politické správy nařizují:

1.) Židům bydlícím v obvodu Velké Prahy se nařizuje, aby odevzdali do 14 dnů po vydání této vyhlášky řidičské průkazy (vůdčí listy), jízdní průkazy motorových vozidel a osvědčení o zápisu motorového vozidla do rejstříku v dopravním oddělení policejního ředitelství v Praze II., Dittrichova ulice č. 17.

Povolení k řízení motorových vozidel, jakož i jízdní průkazy motorového vozidla a vlečného vozu nebudou se již Židům udělovati.

2.) Všem školám, podnikům, ústavům a pod., provádějícím v obvodu Velké Prahy výcvik řidičů motorových vozidel, se zakazuje, přijímati do výcviku Židy.

O tom, kdo je Židem, je směrodatný předpis § 1. vládního nařízení ze dne 4. července 1939 č. 136/1940 Sb.

Nedbání nařízení případně zákazu daného touto vyhláškou trestá se podle ustanovení čl. 3. odst. 1. citovaného zákona trestem na penězích od 10 K do 5.000 K, nebo trestem na svobodě od 12 hodin do 14 dnů.

Policejní ředitelství v Praze

dne 23. ledna 1941.

Policejní president:

CHARVÁT v. r.

518

PRESIDIUM
MINISTERSTVA SOCIÁLNÍ PÉČE

T e l e f o n 435-45 a 49,
meziměstský 403-67 a 68.

Návštěvy u referentů pouze
v úterý a ve středu od 9 do 13 h.

Praha II., Palácového nám. č. 4.

Jedn. zn. P. 1352-23/3.
V odpovědi uveďte tuto jedn. zn.

V Praze dne 20. března 1939.

Průj.

Opis :

Odpověď k č.:

Věc: Zákaz výkonu lékařské praxe lékařům-
nearijcům ve veřejných a zdravotních
orgánech.

Z e m s k é m u ú ř a d u

v
P r a z e .
v
B. F. B. S.

Vláda ve schůzi dne 17.III. t.r. dala souhlas, aby ve smys-
lu požadavku lékařské komory pro Čechy, Ústřední Jednoty českých
lékařů a Lékařské Národní Jednoty byl vydán zákaz výkonu lékařské
praxe lékařům nearijského původu ve všech veřejných a zdravot-
ních orgánech a v zařízeních sociálního pojištění. /Intimát před-
sednictva ministerské rady ze dne 18.III.1939, č. 7549/39 m.r./.

Vzhledem k tomu žádá presidium ministerstva sociální a
zdravotní správy, aby zemský úřad učinil opatření, aby všichni
lékaři židovského původu ve všech nemocnicích, zemských /okresních/
léčebných ústavech, jakož i v jiných veřejných léčebných a humanit-
ních ústavech resp. orgánech, přestali vykonávat lékařskou praxi.
Opatření toto budiž prováděno tak, aby byl zaručen nerušený chod
zdravotní služby .

K tomu se pro informaci poznamenává, že vláda pokud jde o
státní zaměstnance rozhodla, že nearijský resp. židovský původ
je dán tehdy, jestliže oba rodiče /nemanželská matka/ příslušeli
třeba jen po určitou dobu k židovskému náboženství nebo k židov-
ské národnosti.

518

Současně žádá presidium ministerstva sociální a zdravotní správy, aby zemský úřad podal do 20. dubna 1939 presidiu ministerstva sociální a zdravotní správy zprávu, kteří lékaři byli takto zbaveni výkonu lékařské praxe a blíže označil kvalifikaci pro lékaře, které ministerstvo sociální a zdravotní správy má tomu kterému ústavu po odešlých lékařích nearijského původu poukázati k výkonu služby resp. ku přijetí.

Výslovně se upozorňuje, že dotyčné ústavy nejsou oprávněny přijmouti samy náhradní síly. /Viz § 3 ve spojitosti s § 25 vl. nař. č. 379/38 Sb.z. a n./.

Z a m i n i s t r a :

./.

Předsednictvu ministerské rady

v

P r a z e

na vědomost.

Z a m i n i s t r a :
Dr. Fügner v.r.

Za správnost vyhotovení
přednostka kanceláře :

Zamčaník

do vědomí!

a. a

3. 4. 39. [signature]

PŘEDSEDNICTVU MINISTERSKÉ RADY	
došlo: 24. BŘEZ. 1939	
číslo: 7823	
76/24	7529/34 [signature]

Došlo do skontroly 3. 4. 1939
Vyřízení: Uloženo. *Latolova*

Příloha č. 17 – Zákaz výkonu lékařské praxe lékařům-neárijcům ve veřejných zdravotních orgánech (WWW.holocaust.cz)

Vláda protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb.:

1.1 ČÁST PRVNÍ. Základní ustanovení

§ 1.

Žid ve smyslu tohoto nařízení jest:

- kdo pochází od nejméně tří podle rasy úplně židovských prarodičů. Za úplně židovského se považuje prarodič bez dalších předpokladů, jestliže přísluší nebo příslušel k židovské náboženské společnosti;
- za žida se též považuje úplně židovský míšenec, pocházející od dvou židovských prarodičů;
 - který dne 16. září 1935 náležel k židovské náboženské společnosti nebo po tomto dni do ní jest přijat,
 - který dne 16. září 1935 byl v manželství se židem nebo s ním po tomto dni do manželství vstoupí,
 - který pochází z manželství se židem [písm. a)] uzavřeného po dni 17. září 1935,
 - který pochází z nemanželského styku se židem [písm. a)] a byl narozen jako nemanželský po dni 31. července 1936.

§ 2.

Průkaz o tom, zda někdo je či není žid, lze podati také osvědčením, které vydá okresní úřad a v městech s vlastním statutem zemský úřad na podkladě úředních dokladů o původu.

§ 3.

Státní president může k návrhu vlády osobu, která je žide (§ 1), vyjmouti z dosahu tohoto nařízení.

§ 4.

(1) Židé nemohou, pokud dále není ustanoveno něco jiného, vykonávat žádnou funkci v soudnictví ani ve veřejné správě, s výjimkou funkcí náboženské organizace židovské. Zejména nemohou býti:

- členy zastupitelských sborů ani orgány veřejných korporací nebo členy sborových orgánů takových korporací;
- členy jiných sborů a komisí, zřízených pro výkon nebo pro podporu veřejné správy;
- členy sborově organisovaných školských úřadů (orgánů);
- zaměstnanci v činné službě u Protektorátu a jiných veřejnoprávních korporací a subjektů, uvedených v § 1, 25 a 26 vládního nařízení ze dne 21. prosince 1938, č. 379 Sb., o úpravě některých personálních poměrů ve veřejné správě;
- učiteli ani soukromými docenty na vysokých školách;

- učitelé ani soukromými zaměstnanci na školách s právem veřejnosti, s výjimkou škol určených výhradně pro židy;
- členy veřejných vědeckých ústavů, učených společností a jiných veřejných institucí povahy vědecké;
- soudci laicky, přísedícími soudu patentního, přísedícími soudů pracovních, přísedícími nebo členy soudů rozhodčích, porotci, přísedícími soudů kmetských nebo soudů mládeže;
- notáři (kandidáty notářství), přísedícími tlumočníky, soudními nebo úředními znalci, veřejnými poručníky, správci konkursní podstaty, vyrovnacími nebo vnučenými správci, ani poručníky nebo opatrovníky, nejde-li o poručnictví nebo opatrovnictví týkající se židů nebo organizací a zařízení, které sledují výhradně nebo převážně zájmy židů;
- civilními techniky ani úředně oprávněnými báňskými inženýry
- bursovními sensály.

(2) Židé nemohou, pokud déle není ustanoveno něco jiného býti:

- advokáty (kandidáty advokacie), obhájci ve věcech trestních, ani patentními zástupci (kandidáty patentního zastupitelství);
- lékaři, veterináři ani lékárníky;
- výkonnými umělci v ústavech a podnicích provozujících umění (jako v divadlech, filmových podnicích), ani vedoucími činiteli ve správě takových ústavů a podniků, ani členy správních a dozorčích orgánů takových ústavů a podniků;
- redaktory periodických tiskopisů, s výjimkou periodických tiskopisů určených pro židy a jako takové značených.

(3) Židé se nesmějí zúčastniti politického života, ani býti členy spolků a jiných korporací společenského, kulturního a hospodářského života. Tím není dotčena jejich účast v nucených organizacích, v útvech provozujících obchody a ve spolcích a jiných korporacích určených pro židy a jako takové označených.

§ 5.

(1) Zaměstnanci židé v činné službě nebo na dovolené s čekatelným (čekaným) v Protektorátu a jiných veřejnoprávních korporacích uvedených v § 1 vl. nař. č. 379/1938 Sb., kteří jsou účastni veřejného pensijního zaopatření, přeloží se z moci úřední do trvalé výslužby. Služební poměr čekatelů židů se zruší; při tom obdrží takový čekatel odbytné ve výši jednoměsíčního platu (mzdy).

(2) Ustanovení předchozího odstavce platí přiměřeně pro zaměstnance v trvalém služebním poměru, na jejichž zaměstnavatele se vztahuje ustanovení § 25 vl. nař. č. 379/1938 Sb.

(3) Služební poměr smluvních zaměstnanců židů u zaměstnavatelů uvedených v § 4, odst. 1, č. 4 se zruší výpovědí.

(4) Opatření podle odstavců 1, 2 a 8 buďtež učiněna nejpozději do tří měsíců ode dne vyhlášení tohoto nařízení.

§ 6.

(1) Pokud nejsou ustanovení zvláštní, budou židé, kteří dosud vykonávají některou funkci uvedenou v § 4, vyloučeni z této funkce úřadem Protektorátu, kterému přísluší přímý dozor nad takovou funkcí anebo nad korporací, organizací nebo jiným zařízením, kde se taková funkce vykonává, a není-li takového úřadu, ústředním úřadem, do jehož oboru taková funkce náleží; ústřední úřad může svěřiti podřízeným úřadům, aby samy vydávaly potřebná rozhodnutí. Úřadu, který rozhodl o vyloučení z funkce, přísluší jmenovati nového funkcionáře. (2) Ustanovení předchozího odstavce platí přiměřeně o jiné činnosti nebo účasti uvedené v § 4, nejde-li o činnost v pracovním poměru.

1.2 ČÁST DRUHÁ. Zvláštní ustanovení o obmezení židů v některých odvětvích veřejného života.

1.3 Vyloučení židů z advokacie, z úřadu notářského, z obhájcovství ve věcech trestních a z patentního zastupitelství.

§ 7

(1) Výbory advokátních komor nařídí výmaz advokátů židů ze seznamů advokátů a výmaz kandidátů advokacie židů ze seznamů kandidátů advokacie.

(2) Před nařízením výmazu vyzve výbor advokátní komory všechny advokáty (kandidáty advokacie) v seznamech zapsané, pokud se tak již nestalo, aby se lhůty nejméně osmi dnů sdělili písemně skutečnosti rozhodné pro posouzení, zda jsou židé či nikoli; podle potřeby jim uloží, aby mu v přiměřené lhůtě předložili příslušné doklady.

(3) Proti rozhodnutí výboru advokátní komory, že se advokát (kandidát advokacie) ze seznamu vymazuje, může advokát (kandidát advokacie) podat u výboru advokátní komory do patnácti dnů po doručení námítky, že není žid. O námítkách, které mají účinek odkladný, rozhoduje ministerstvo spravedlnosti.

(4) Advokáti (kandidáti advokacie), kteří byli vymazáni ze seznamů podle odstavce 1, nesmějí obstarávati cizí právní záležitosti, zejména zastupovati pře soudem nebo mimo soud a udíleti právní porady; to neplatí pro obstarávání věcí jejich manželek a jejich nezletilých dětí, pokud není předepsáno zastoupení advokátem.

§ 8

(1) Substituti, kteří byli advokátům židům ustanoveni v zájmu veřejném výbory advokátních komor po dni 15. března 1939, učiní potřebné opatření pro likvidaci advokátních kanceláří advokátů židů.

(2) Substitut je zproštěn povinnosti podle ustanovení § 12, odst. 4 advokátního řádu, jestliže vybědl stranu doporučeným dopisem na poslední jemu známou adresu, aby spisy do lhůty šesti měsíců převzala, a strana spisy v dané lhůtě nepřevzala, nebo, nebylo-li vybědnutí doručitelné, jakmile uplynul jeden rok ode dne, kdy byl dopis vrácen nedoručitelný.

§ 9

(1) Stane-li se v občanské věci právní advokát zastupující stranu v důsledku opatření podle tohoto nařízení nezpůsobilým k dalšímu zastupování strany, přerušují se také řízení, ve kterých není předepsáno zastoupení advokátem.

(2) K přerušení nedojde, jestliže ve věci zastupuje stranu substitut dříve ustavený (§ 8) nebo jestliže advokát byl mezitím již ustanoven židovským právním zástupcem, pokud jako takový jest oprávněn stranu dále zastupovati.

§ 10

Straně, již bylo v občanských právních věcech, ve věcech trestních nebo ve věcech správních zabráněno dostaviti se včas k roku nebo včasně vykonati úkon lhůtou vázaný pro opatření učiněná posle tohoto nařízení, budiž povoleno navrácení k předešlému stavu, a to i tam, kde podle zákona je navrácení k předešlému stavu vyloučeno. V těchto případech není strana povinna nahraditi odpůrci útraty řízení o navrácení k předešlému stavu. Lhůta k žádosti o navrácení k předešlému stavu počne běžeti přede dnem vyhlášení tohoto nařízení. Není-li lhůta k žádosti o navrácení k předešlému stavu ustanovena, činí čtrnáct dnů.

§ 11

Dojde-li pro vyloučení advokáta žida z advokacie ke změně v osobě právního zástupce, není povinen odpůrce strany zastoupené dosud advokátem židem, je-li stanovena jeho povinnost k náhradě útrat řízení, nahraditi to, oč se útraty zvýšili změnou právního zástupce.

§ 12

(1) Židé, kteří byli advokáty a byli vymazáni ze seznamu advokátů podle § 7, a kandidáti židovského právního zastupitelství, kteří vyhovují předepsaným podmínkám (§ 15), mohou býti ustanoveni židovskými právními zástupci.

(2) Židé, kteří byli kandidáty advokacie a byli vymazáni ze seznamu kandidátů advokacie podle § 7, a židé, kteří vyhovují podmínkám předepsaným pro zápis do seznamu kandidátů advokacie, mohou býti připuštěni k přípravné praxi židovského právního zastupitelství.

(3) Židovští právní zástupci (kandidáti židovského právního zastupitelství) mohou býti ustanoveni (připuštěni) podle potřeby, nejvýše v počtu dvou procent počtu advokátů (kandidátů advokacie), zapsaných v den vyhlášení tohoto nařízení v seznamech advokátních komor v Praze a v Brně.

(4) Nejvýše přípustný počet židovských právních zástupců a kandidátů židovského právního zastupitelství může býti vládním nařízením vždy nejméně po třech letech podle současných poměrů nově upraven.

§ 13

(1) Židovské právní zástupce ustanovuje a sídla jim určuje a kandidáty židovského právního zastupitelství k přípravné praxi připouští ministerstvo spravedlnosti k návrhu presidenta vrchního soudu. Žádosti jest podávati u presidia vrchního soudu.

(2) Při svém návrhu řídí se president vrchního soudu veřejným zájmem, zejména zájmem, aby židovský právní zástupce (kandidát židovského právního zastupitelství) poskytoval v každém směru záruku řádného výkonu povolání; při prvních návrzích, učiněných podle tohoto nařízení, přihlédne president vrchního soudu především k žadatelům, kteří vyli ze seznamů advokátů (kandidátů advokacie) vymazání, a k jejich majetkovým a rodinným poměrům.

§ 14

Židovští právní zástupci smějí obstarávati toliko právní věci židů a organizací nebo zařízení, které sledují výhradně nebo převážně zájmy židů; zvláště smějí toliko pro ně sepisovati podání a zastupovati je před soudy nebo mimo soud a je obhajovati.

§ 15

(1) Židovští právní zástupci a kandidáti židovského právního zastupitelství podléhají dozoru presidenta krajského soudu a presidenta vrchního soudu svého působení a ministerstva spravedlnosti.

(2) Židovský právní zástupce (kandidát židovského právního zastupitelství) je povinen užívati tohoto názvu.

(3) Židovští právní zástupci se zapisují do seznamů židovských právních zástupců a kandidáti židovského právního zastupitelství do seznamů kandidátů židovského právního zastupitelství, které se vedou u presidií vrchních soudů.

(4) Kandidáti židovského právního zastupitelství může býti ustanoven židovským právním zástupcem, jestliže vedle ostatních náležitostí požadovaných platnými předpisy pro zápis do seznamu u židovského právního zástupce; do této praxe se započítává i jiná dosud započitatelná právní praxe, pokud byla vykonána před účinností tohoto nařízení.

(5) Pokud toto nařízení neustanovuje jinak, platí pro židovské právní zástupce a kandidáty židovského právního zastupitelství přiměřené předpisy platné pro advokáty a kandidáty advokacie, s výjimkou předpisů o jejich poměru k advokátní komoře.

§ 16

(1) Ministerstvo spravedlnosti zbaví notáře židy jejich úřadu do tří měsíců ode dne vyhlášení tohoto nařízení. Ministerstvo spravedlnosti může však z důvodů zvláštního zřetele hodných ponechati notáře žida v jeho úřadě, po případě na dobu obmezenou.

(2) Kandidáti notářství židé vyloučí se z přípravné praxe notářské koncem druhého kalendářního čtvrtletí následujícího po dnu vyhlášení tohoto nařízení.

§ 17

(1) President vrchního soudu nařídí výmaz obhájců židů ze seznamu obhájců ve věcech trestních, a to, je-li obhájce advokátem, jakmile dojde předepsané oznámení výboru advokátní komory o pravoplatném výmazu advokáta ze seznamu advokátů, a není-li obhájce advokátem, do tří měsíců ode dne vyhlášení tohoto nařízení.

(2) Proto rozhodnutí presidenta vrchního soudu, že se obhájce žid vymazuje ze seznamu obhájců ve věcech trestních, může podati obhájce, který není advokátem, námitky u presidenta vrchního soudu. Jinak platí obdobně ustanovení § 7, odst. 3.

(3) Na obhájce ve věcech trestních, kteří byli vymazáni ze seznamu podle odstavce 1, buď obdobně užito ustanovení § 7, odst. 4.

§ 18

Jde-li o osoby, na něž se vztahují ustanovení § 7, 16 a 17, nebudiž déle rozhodováno o opatřeních podle ustanovení § 1, odst. 1 a 2, § 2, odst. 1 a § 8 opatření Stálého výboru ze dne 16. listopadu 1938, č. 284 Sb., o prozatímní úpravě některých otázek týkajících se advokacie, ani o opatřeních podle ustanovení § 3, 1. věty 2 opatření Stálého výboru ze dne 16. listopadu 1938, č. 285 Sb., kterým se mění některá ustanovení o notářských komorách a notářích, ani i opatřeních podle § 2 a 4 vládních nařízení ze dne 4. listopadu 1938, č. 265 Sb., o dočasných omezeních v živnostenském a jiném výdělečném podnikání.

§ 19

Dnem, kterým jsou advokáti, kandidáti advokacie, notáři a kandidáti notářství vyloučení podle tohoto nařízení z výkonu povolání, budiž kárné řízení proti nim vedené a pravoplatně neukončené zastaveno. Pravoplatné kárné nálezy, jimiž byla osoba taková odsouzena ke kárnému trestu pokuty a k náhradě nákladů řízení, buďtež vykonány; kárná rada, pokud jde o advokáty a kandidáty advokacie, a kárný senát vrchního soudu, pokud jde o notáře a kandidáty notářství, může však k žádosti s ohledem na majetkové a výdělečné poměry advokáta, kandidáta advokacie, notáře nebo kandidáta notářství upustiti od výkonu pravoplatného nálezu nebo uloženou pokutu přiměřeně snížit. Proti tomuto rozhodnutí není opravného prostředku.

§ 20

(1) Ministerstvo průmyslu, obchodu a živností nařídí výmaz patentních zástupců židů ze seznamu do tří měsíců ode dne vyhlášení tohoto nařízení.

(2) Kandidáti patentního zastupitelství židé se vylučují z této praxe koncem druhého kalendářního čtvrtletí následujícího po dnu vyhlášení tohoto zařízení.

1.4 Vyloučení židů z oprávnění civilního technika a úředně oprávněného báňského inženýra

§ 21

(1) Dosavadním civilním technikům židům odejme udělené oprávnění zemský úřad a dosavadní úředně oprávněným báňským inženýrům báňské hejtmanství do tří měsíců ode dne vyhlášení tohoto nařízení. Ministerstvo veřejných prací může však z důvodů zvláštního zřetele hodných ponechati civilnímu techniku židovi (úředně oprávněnému báňskému inženýru židovi) oprávnění, po případě na dobu obmezenou.

(2) Inženýrská komora jest povinna sděliti neprodleně příslušnému úřadu skutečnosti rozhodné pro opatření podle odstavce 1. Ustanovení § 7, odst. 2 platí tu přiměřeně.

§ 22

(1) Pro práce již zadané a posud nedokončené ustanoví inženýrská komora civilnímu techniku (úředně oprávněnému báňskému inženýru), jemuž oprávnění bylo odňato podle § 21, substituta z řad civilních techniků (úředně oprávněných báňských inženýrů), aby tyto práce dokončil na účet toho, jehož oprávnění zaniklo. Substitut je podroben dozoru inženýrské komory.

(2) Substitut má nárok na přiměřenou odměnu; nedojde-li o ní d dohodě, určí ji inženýrská komora.

1.5 Vyloučení židů z výkonu lékařské praxe.

§ 23

(1) Ministerstvo sociální a zdravotní správy odejme židům, kteří v den vyhlášení tohoto nařízení vykonávají lékařskou praxi, právo k výkonu praxe.

(2) Za tím účelem vyzve na pokyn ministerstva sociální a zdravotní správy komorní rada lékařské komory všechny členy komory, aby jí, pokud se tak již nestalo, sděliti do lhůty nejméně osmi dnů písemně skutečnosti rozhodné pro posouzení, zda jsou židé či nikoli; podle potřeby jim uloží, aby jí v přiměřené lhůtě předložili příslušné doklady.

§ 24

(1) Židy, kteří vykonávali lékařskou praxi a kterým bylo právo k výkonu praxe odňato podle § 23, jakož i jiné židy, kteří vyhovují podmínkám pro výkon lékařské praxe, může ministerstvo sociální a zdravotní správy připustiti k výkonu lékařské praxe pro židy a určí jim sídlo. Rozhodujíc o připuštění, řídí se ministerstvo veřejným zájmem, zejména zájmem, aby židovský lékař poskytoval k každém směru záruku řádného výkonu povolání, a přihlíží především k žadatelům, kterým bylo právo k výkonu lékařské praxe odňato, a k jejich majetkovým a rodinným poměrům.

(2) K výkonu lékařské praxe pro židy mohou býti připuštěni židé nejvýše v počtu dvou procent počtu lékařů, oprávněných v den vyhlášení tohoto nařízení k výkonu lékařské praxe.

(3) Nejvyšší přípustný počet židovských lékařů může býti vládním nařízením vždy nejméně pro třech letech podle současných poměrů nově upraven.

(4) Ministerstvo sociální a zdravotní správy může, vyžadují-li toho zvláštní zájmy zdravotní péče, připustiti i další židovské lékaře k výkonu praxe, po případě na dobu obmezenou.

(5) Lékaři židé, kterým bylo právo k výkonu praxe odňato, mohou, dokud stav nemocného nedopouští, aby jeho ošetřování bylo přenecháno lékaři jinému, nemocného dále ošetřovati.

§ 25

Židovští lékaři smějí ošetřovati toliko židy, jinak jen členy své rodiny.

§ 26

(1) Židovští lékaři podléhají dozoru okresního a zemského úřadu svého působitiště a ministerstva sociální a zdravotní správy.

(2) Židovský lékař je povinen užívati tohoto názvu.

(3) Židovští lékaři nemohou býti členy lékařské komory a zapisují se do seznamu židovských lékařů, vedeného ministerstvem sociální a zdravotní správy.

(4) Pokud toto nařízení neustanovuje jinak, platí pro židovské lékaře přiměřeně předpisy platné pro lékaře, s výjimkou předpisů o jejich poměru k lékařské komoře.

1.6 Vyloučení židů z výkonu veterinářské praxe

§ 27

(1) Ministerstvo zemědělství odejme židům, kteří v den vyhlášení tohoto nařízení vykonávají veterinářskou praxi, právo k výkonu praxe.

(2) Za tím účelem vyzve na pokyn ministerstva zemědělství předsednictvo zvěrolékařské komory všechny členy komory, aby jí, pokud se tak již nestalo, sděliti do lhůty nejméně osmi dnů písemně skutečnosti rozhodné pro posouzení, zda jsou židé či nikoli; podle potřeby jim uloží, aby ji v přiměřené lhůtě předložili příslušné doklady.

§ 28

(1) Židy, kteří vykonávali veterinářskou praxi a kterým bylo právo k výkonu praxe odňato podle § 27, jakož i jiné židy, kteří vyhovují podmínkám pro výkon veterinářské praxe, může ministerstvo zemědělství připustiti k výkonu veterinářské

praxe a určí jí sídlo. Rozhodujíc o připuštění, řídí se ministerstvo veřejným zájmem, zejména zájmem, aby židovský veterinář poskytoval v každém směru záruku řádného výkonu povolání, a přihlíží především k žadatelům, kterým bylo právo k výkonu veterinářské praxe odňato, a k jejich majetkovým a rodinným poměrům.

(2) K výkonu veterinářské praxe mohou býti připuštění židé nejvýše v počtu svou procent počtu veterinářů oprávněných v den vyhlášení tohoto nařízení k výkonu veterinářské praxe.

(3) Nejvyšší přípustný počet židovských veterinářů může býti vládním nařízením vždy nejméně po třech letech podle současných poměrů navo upraven.

(4) Ministerstvo zemědělství může, vyžadují-li toho zvláštní zájmy veterinářské, připustiti i další židovské veterináře k výkonu praxe, po případě na dobu obmezenou.

§ 29

(1) Židovští veterináři podléhají dozoru okresního a zemského úřadu působiště a ministerstva zemědělství.

(2) Židovský veterinář je povinen užívati tohoto názvu.

(3) Židovští veterináři nemohou býti členy zvěrolékařské komory a zapisují se do seznamu veterinářů vedeného ministerstvem zemědělství.

(4) Pokud toto nařízení neustanovuje jinak, paltí pro židovské veterináře přiměřeně předpisy platné pro veterináře, s výjimkou předpisů o jejich poměru k zvěrolékařské komoře.

1.7 ČÁST TŘETÍ. Ustanovení společná.

1.8 Ustanovení trestní.

§ 30

Přestupky tohoto nařízení, jakož i prováděcích předpisů a příkazů a zákazů na základě nich vydaných trestá - bez újmy soudního stíhání - okresní úřad se zřetelem na míru zavinění pokutou do 100.000 K nebo vězením do šesti měsíců. Byla-li uložena pokuta, bud' pro případ její nedobytnosti uložen zároveň náhradní trest vězení podle míry zavinění v mezích sazby trestu na svobodě, na čin stanovené.

§ 31

Pro přestupek tohoto nařízení bude potrestán také ten, kdo o skutečnostech rozhodných pro posouzení, zda on sám či někdo jiný je žid, učiní vědomě nesprávné údaje, aby mařil účinky tohoto nařízení.

1.9 Ustanovení závěrečná

§ 32

Opatření učiněná před vyhlášením tohoto nařízení, pokud odpovídají jeho zásadám, zůstávají nedotčena. Tato opatření jakož i opatření podle tohoto nařízení učiněná nezakládají nárok na náhradu škody.

§ 33

Toto nařízení nebývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou je všichni členové vlády.

Dr. Hácha v. r.

Ing. Eliáš v. r.

Ježek v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Dr. Kapras v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Dr. Kratochvíl v. r.

Dr. Havelka v. r.

Čipera v. r.

Bubna v. r.

Dr. Klumpar v. r.

Příloha č. 18 – Vládní nařízení ze dne 4. července o právním postavení Židů ve veřejném životě (WWW.holocaust.cz)

Na základě nařízení o policejních nařízeních říšských ministrů ze dne 14. listopadu 1938 (Říšský zák. I., str. 1582) a nařízení o právu vydávati právní předpisy v protektorátu Čechy a Morava ze dne 7. června 1939 (Říšský zák. I., str. 1039) se v dohodě s říšským protektorem v Čechách a na Moravě nařizuje:

§ 1

(1) Židům (§ 5 Prvního nařízení k zákonu o říšském občanství ze dne 14. listopadu 1935 - Říšský zák. I., str. 1333), kteří dovršili šestý rok života, je zakázáno ukazovati se na veřejnosti bez židovské hvězdy.

(2) Židovská hvězda pozůstává ze šesticípé hvězdy velikosti dlaně, černě vytažené, ze žluté látky s černým nápisem Jude. Budiž nošena viditelně pevně přišita na levé náprsní straně části oděvu.

§ 2

Židům jest zakázáno,

- obvod obce jejich bydliště opouštěti, nemají-li u sebe písemné dovození místního policejního úřadu;
- nositi řády, čestné znaky a jinaké odznaky.

§ 3

§ § 1 a 2 se nepoužije

- na židovského manžela žijícího ve smíšeném manželství, pokud jsou zde z manželství potomci a tito neplatí za Židy, a to ani tehdy, když manželství již nestává nebo jediný syn padl v přítomné válce;
- na židovskou manželku při bezdětném manželství po dobu trvání manželství.

§ 4

(1) Kdo jedná proti zákazu § § 1 a 2 úmyslně nebo z nedbalosti, bude potrestán peněžitým trestem až do 150 RM nebo vazbou až do šesti týdnů.

(2) Policejní bezpečnostní opatření jdoucí dále jakož i trestní předpisy, podle nichž provinění propadá vyššímu trestu, zůstávají nedotčeny.

§ 5

Policejní nařízení platí též v protektorátu Čechy a Morava s tím, že říšský protektor v Čechách a na Moravě může přizpůsobiti předpis § 2, písm. a) místním poměrům v protektorátu Čechy a Morava.

§ 6

Policejní nařízení nabývá platnosti 14 dní po jeho vyhlášení.

V Berlíně dne 1. září 1941.

Říšský ministr vnitra

Z rozkazu

Heydrich

Říšský zák. I., str. 547., 5. 9. 1941, v Protektorátu publikováno ve Věstníku říšského protektora, č. 44/1941, s. 497.

Příloha č. 19 – Policejní nařízení o označování Židů ze dne 1. září 1941
(WWW.holocaust.cz)

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940, Věstn. str. 604, kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb., ve znění nařízení ze dne 27. února 1942, str. 42:

§ 1

(1) Žid ve smyslu tohoto nařízení jest, kdo pochází od nejméně tří podle rasy úplně židovských prarodičů.

(2) Za žida se též považuje židovský míšenec protektorátní příslušnosti pocházející od dvou úplně židovských prarodičů, který

- dne 16. září 1935 náležel k židovské náboženské společnosti nebo po tomto dni do ní jest přijat,
- dne 16. září 1935 byl v manželství se židem nebo s ním po tomto dni do manželství vstoupí,
- pochází z manželství se židem ve smyslu odstavce 1, uzavřeného po dni 17. září 1935,
- pochází z nemanželského styku se židem ve smyslu odstavce 1 a byl narozen jako nemanželský po dni 31. července 1936

(3) Židovským míšencem ve smyslu tohoto nařízení jest, kdo pochází od jednoho nebo od dvou podle rasy úplně židovských prarodičů, jestliže se nepovažuje za žida podle odstavce 2.

(4) Za úplně židovského se považuje prarodič bez dalších předpokladů, jestliže příslušel k židovské náboženské společnosti.

1.10 Manželství židů a židovských míšenců.

§ 2

(1) K doplnění říšských právních předpisů o zákazech manželství pro přimíšení cizorodé krve (§ 1 zákona na ochranu německé krve a německé cti, § 2 až 4 a § 6 prvního a § 3 třetího nařízení k provedení tohoto zákona) se ustanovuje:

- Zakázáno jest uzavřítí manželství mezi židem a protektorátním příslušníkem, který není žid nebo židovský míšenec s dvěma úplně židovskými prarodiči.
- Židovští míšenci protektorátní příslušnosti se dvěma úplně židovskými prarodiči potřebují k uzavření manželství s protektorátním příslušníkem, který není žid nebo židovský míšenec s dvěma úplně židovskými prarodiči, povolení ministerstva vnitra.
- Manželství se nemá uzavíratí mezi míšenci protektorátní příslušnosti, kteří mají pouze jednoho úplně židovského prarodiče.

(2) Manželství uzavřené proti zákazu odstavce 1, č. 1 jest neplatné, a to i tehdy, uzavřelo-li se v cizině, aby se toto nařízení obešlo. Neplatnost jest vyšetřiti z úřední povinnosti.

§ 3

(1) Snoubenci jsou povinni prohlásiti písemně před sňatkovým úřadem, že tu není překážek manželství podle říšských právních předpisů nebo podle § 2 tohoto nařízení a po případě na jeho vyzvání to prokázati.

(2) Jsou-li tu překážky, nesmí sňatkový úřad přijmouti prohlášení přivolení k manželství.

§ 4

Zůstavitel, který je protektorátní příslušník a není žid nebo židovský míšenec s dvěma úplně židovskými prarodiči, může vyděditi potomka, který je protektorátní příslušník a není žid nebo židovský míšenec s dvěma úplně židovskými prarodiči, jestliže tento uzavřel manželství proti ustanovením 2, odst. 1, č.1 nebo 2 tohoto nařízení nebo proti obdobným říšským právním ustanovením

§ 5

1.11 Mimomanželský styk.

Zakázán jest mimomanželský pohlavní styk mezi židem a protektorátním příslušníkem, který není žid židovský míšenec s dvěma úplně židovskými prarodiči.

§ 6

1.12 Zaměstnávání žen v židovské domácnosti.

(1) V domácnosti, ve které je dospělý židovský muž přednostou domácnosti nebo přísluší k domáckému společenství, nesmí býti zaměstnávána protektorátní příslušnice mladší 45 let, která není židovka nebo židovská míšenka.

(2) V domácnosti je zaměstnán, kdo jest zaměstnán každodenními pracemi v domácnosti nebo jinými každodenními pracemi souvisejícími s domácností.

(3) Protektorátní příslušnice, která není židovka nebo židovská míšenka a v den vyhlášení tohoto nařízení jest zaměstnána v židovské domácnosti (odstavec 1), může zůstati ve svém dosavadním pracovním poměru, jestliže dovrší 35 . rok věku do dne, kdy ustanovení tohoto paragrafu nabudou účinnosti.

(4) Těchto ustanovení se nepoužije na domácnost cizích státních příslušníků, kteří se v Protektorátu zdržují jen přechodně.

§ 7

1.13 Užívání vlajek.

Židům jest zakázáno vztyčovati protektorátní vlajky, jakož i ukazovati protektorátní barvy.

§ 8

1.14 Trestní ustanovení.

(1) Kdo jedná proti tomuto zákazu § 2, odst.1, č. 1, bude potrestán pro zločin od roku do 15 let.

(2) Muž, který jedná proti tomuto zákazu § 5, bude potrestán pro přečin tuhým vězením do 5 let nebo pro zločin žalářem od 1 roku do 15 let, podle okolností, za kterých byl trestný čin spáchán. Zúčastněná žena nemůže být potrestána pro účastenství nebo nadřování, ani pro zatajování nebo křivou nepřisežnou výpověď před soudem nebo před správním úřadem.

(3) Kdo jedná proti ustanovením § 7, bude potrestán pro přečin tuhým vězením do 1 roku a peněžitým trestem do 100.000 korun nebo některým z těchto obou trestů. Stejně bude potrestán zaměstnavatel, který přestoupí zákaz § 6.

§ 9

1.15 Policejní opatření proti židům.

(1) Ministerstvo vnitra a politické úřady jemu podřízené jsou povinny bdít nad tím, aby veřejný pořádek, klid a bezpečnost, jakož i veřejná mravnost nebyly ohrožovány stykem židů s ostatním obyvatelstvem. Mají po této stránce odvracet všeliké nebezpečnosti a odstraňovati nastalé poruchy i podle čl. 3, odst. 1 zákona za dne 14. července 1927, č. 125 Sb., o organizaci politické správy.

(2) Při provádění úkolů vypočtených v odstavci 1 mohou ministerstvo vnitra a politické úřady jemu podřízené vydávati také zákazy a omezení ve styku židů a statním obyvatelstvem.

§ 10

1.16 Ustanovení společná a závěrečná.

Pokud se ustanovení tohoto nařízení a předpisy podle něho vydané vztahují na příslušníky Protektorátu, jest jich použití jako na osoby bez státní příslušnosti, které mají své bydliště nebo pobyt na území Protektorátu Čechy a Morava nebo na ostatním říšském území. Na osoby bez státní příslušnosti, které mají své bydliště nebo pobyt v cizině, vztahují se tyto předpisy jen tehdy, jestliže osoby ty byly dříve protektorátními příslušníky.

§ 11

K trestnímu stíhání cizího státního příslušníka je třeba souhlasu ministrů spravedlnosti a vnitra.

§ 12

Toto nařízení se nepoužije na případy upravené říšským právem.

§ 13

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení, ustanovení § 6 však teprve prvním dnem čtvrtého kalendářního měsíce po dni vyhlášení. Nařízení provede ministr vnitra v dohodě s ministrem spravedlnosti.

Státní president:Dr. Hácha v. r.

Předseda vlády a ministrspravedlnosti:Dr. Krejčí v. r.

Ministr vnitra:Bienert v. r.

Příloha č. 20 – Vládní nařízení ze dne 7. března 1942, kterým se vydávají další předpisy o židech a židovských míšencích. (WWW.holocaust.cz)

Zákon o říšském občanství

§ 1

(1) Státním příslušníkem je ten, kdo náleží do ochranného svazku Německé říše a je jí za to zvláště zavázán.

(2) Státní příslušnost se získá podle ustanovení zákona o říšské a státní příslušnosti.

§ 2

(1) Říšským občanem jest pouze státní příslušník německé nebo příbuzné krve, který dokazuje svým chováním, že je ochoten a schopen věrně sloužit německému národu a říši.

(2) Říšského občanství se nabývá propůjčením listiny o říšském občanství.

(3) Říšský občan je jediným nositelem v zákonech stanovených plných politických práv.

První prováděcí nařízení k zákonu o říšském občanství

§ 2 (2) Židovským míšencem je ten, kdo pochází od jednoho nebo dvou prarodičů, podle rasy plně židovských, není-li podle § 5, odst. 2, židem. Za plně židovského se bez dalšího pokládá prarodič, když příslušel k židovskému náboženskému společenství.

§5 (1) Židem je ten, kdo pochází při nejmenším od tří prarodičů, podle rasy plně židovských. Platí (tu) § 2, odst. 2, věta 2.

(2) Za žida se také pokládá státní příslušník, je-li židovským míšencem, pocházejícím od dvou plně židovských prarodičů,

a) když v době vydání zákona příslušel k židovskému náboženskému společenství nebo potom do něho byl přijat,

b) když v době vydání zákona byl v manželství se židem nebo potom do něho vstoupil,

c) když pochází z manželství se židem ve smyslu odstavce 1, jestliže bylo toto manželství uzavřeno za účinnosti zákona o ochraně německé krve a německé cti ze dne 15. září 1935,

d) když pochází z mimomanželského styku se židem ve smyslu odstavce 1 a narodil se nemanželsky po dni 31. července 1936.

Zákon o ochraně německé krve a německé cti

Proniknut poznáním, že čistota německé krve je předpokladem další existence německého lidu, a prodchnut neochvějnou vůlí, zabezpečiti německý národ pro všechnu budoucnost, usnesl se říšský sněm jednohlasně na následujícím zákoně, který se tímto vyhlašuje:

§ 1

(1) Sňatky mezi židy a státními příslušníky německé nebo druhově příbuzné krve jsou zakázány. Manželství uzavřená proti tomuto zákonu jsou neplatná, i když byla k obcházení zákona uzavřena v cizině.

(2) Žalobu na prohlášení manželství za neplatné může podat pouze státní návladní.

§ 2

Mimomanželský styk mezi židy a státními příslušníky německé nebo druhově příbuzné krve je zakázán.

§ 3

Židé nesmějí ve své domácnosti zaměstnávat státní příslušníky německé nebo druhově příbuzné krve mladší 45 let.

§ 4

(1) Židům se zakazuje vztyčovat říšské a národní vlajky a užívání říšských barev.

(2) Užívání židovských barev je jim naproti tomu dovoleno. Výkon těchto oprávnění je pod státní ochranou.

§ 5

(1) Kdo jedná proti zákazu § 1, bude potrestán kázníci.

(2) Muž, který jedná proti zákazu § 2, bude potrestán vězením nebo kázníci.

(3) Kdo jedná proti ustanovení §§ 3 nebo 4, bude potrestán vězením až do jednoho roku a peněžitou pokutou, nebo jedním z těchto trestů.

Příloha č. 21 – Norimberské zákony

Číslo 110.412, dne 4. dubna 1941

Podává odvolání proti trestnímu nález ze dne 4. dubna 1941

Policejnímu ředitelství

v Praze

Josefa Ecksteinová,
Praha XI., Lutherova ul. č. 25

Podává odvolání proti trestnímu nález ze dne 4. dubna 1941

č. j. 110.412

Podává odvolání proti trestnímu nález ze dne 4. dubna 1941

POLIZEIDIREKTION IN PRAG
POLICEJNÍ ŘÍDITELSTVÍ V PRAZE

Dne 4.dubna 1941 byl mně vyhlášen trestní nález č.j. 110.412 , jímž jsem byla odsouzena k pokutě K 5.000.-- nebo v případě nedobytnosti 14 dnů vězení. V zákonné lhůtě podávám proti tomuto trestnímu nálezu toto

o d v o l á n í :

Uvedeným trestním nálezem byla jsem shledána vinou přestupkem nařízení o zákazu vstupu nearijců do kavárny " Riunione " v Praze ku konci měsíce března.

Skutková podstata činu za vinu mně kladeného jest tato:

Jsem vážně churava zánětem vaječníků a podrážděním močového měchýře. Má choroba má za následek, že podráždění močového měchýře způsobuje, že musím častěji na toaletu, a že nemohu zadržeti moč, jakmile se bemenší podráždění močového měchýře se stupňuje. Na konci března šla jsem průchodem paláce "Riunione" z Národní třídy do Jungmannovy třídy, a při průchodu pasáže byla jsem zachváce- na bolestmi měchýře a okamžitým nucením měchýř vyprázdniti. Protože nejbližší toaleta jest v kavárně "Riunione", vyběhla jsem do mezaninu, a šla jsem nikoliv v kavárně samotné, nýbrž v předsíni její na dámskou toaletu. Při východu z toalety byla jsem zadržena, a po konstatování, že jsem nearijka, bylo na mně učiněno oznámení.

Smysl nařízení o zákazu návštěvy nearijců v kavárnách vyjma kaváren jim vyhrazených jest ten, aby Židé se nezdržovali v místnostech navštěvovaných ariji a to způsobem, k němuž kavárna slouží tedy trvalejším způsobem. Do úmyslu nařízení nespadá případ ten, kdy buď pro chorobu nebo pro nutnou potřebu, když v okolí není

POLIZEIDIREKTION IN PRAG
POLICEM REDITELENI V PRAZE

jiné možnosti se arijec uchýlí na toaletu. Nebylo mým úmyslem
v kavárně se zdržeti nebo někoho vyhledati, nýbrž jenom zasko-
čiti si na toaletu, protože pro svoji chorobu jsem k tomu by-
la právě v té chvíli donucena, což mohou dosvědčiti šatnářka a
vrochň v kavárně "Riunione".

Nabízím osvědčení o těchto okolnostech lékařským vyše-
třením úředním lékařem, k němuž se na vyzvání ihned dostavím.

Pokud se týče výše pokuty jest pro mně absolutně nemož-
no, abych pokutu zaplatila. Nemám vůbec žádného jmění a žiji
z nepatrného výdělků za soukromé vyučování ^{němciny}. Nemám také ani
svršků, které bych mohla prodati nebo zastaviťi, abych potřebný
obnos sehnala. Moje těžké onemocnění způsobuje, že jsem neschp-
ná vazby, a že tudíž výkon trestu by mně pravděpodobně způso-
bil vážné možná i životu nebezpečné zhoršení mé choroby.

Z těchto důvodů

v z n á š í m

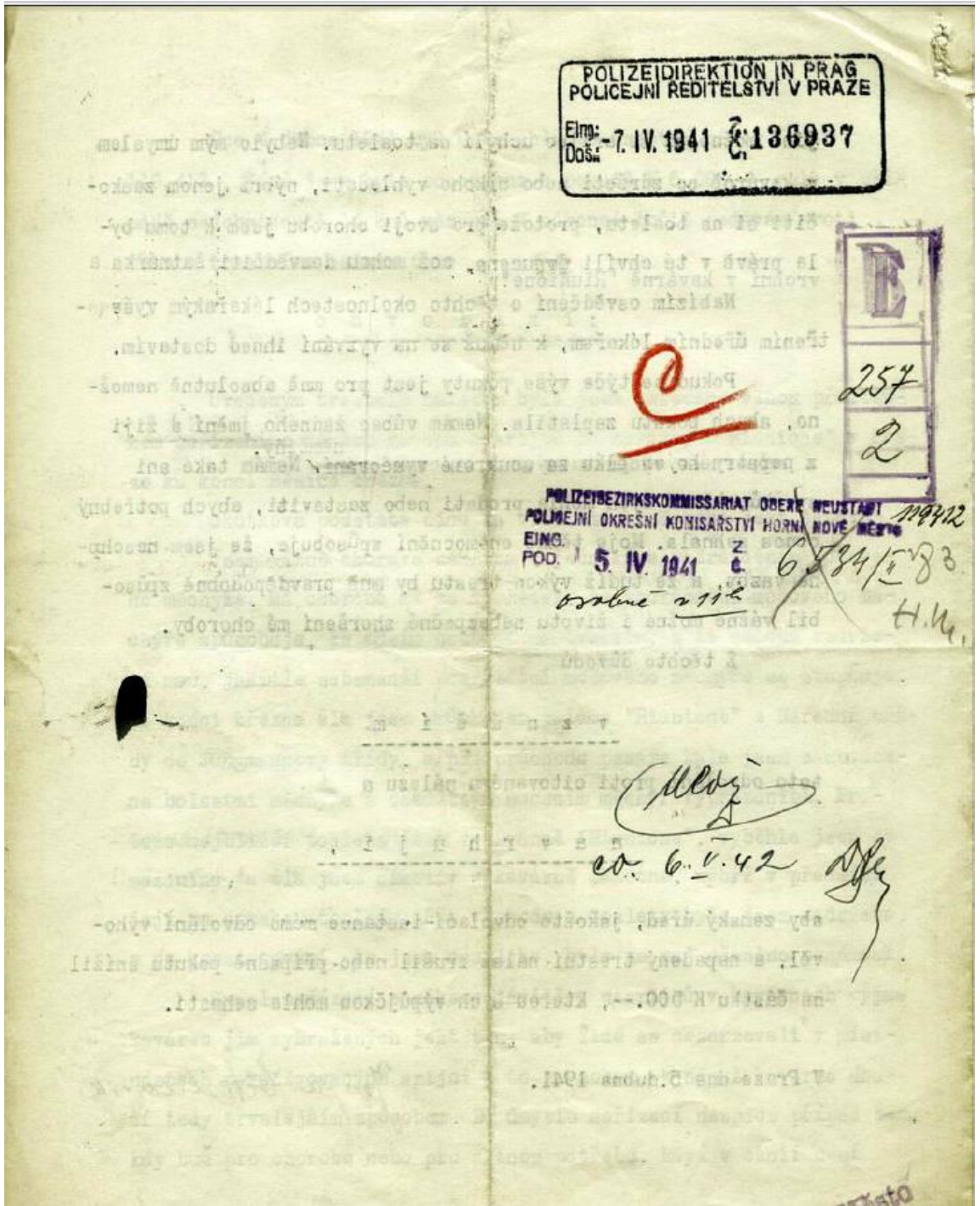
toto odvolání proti citovanému nálezu a

n a v r h u j i ,

aby zemský úřad, jakožto odvolací instance mému odvolání vyho-
věl, a napadený trestní nález zrušil nebo případně pokutu snížil
na částku K 500.--, kterou bych výpůjčkou mohla sehnati.

V Praze dne 5. dubna 1941.

Josefa Becksteinové

Příloha č. 22 – Josefa Ecksteinová, odvolání proti trestnímu nálezu ze dne 4. dubna 1941 (WWW.nasinebocizi.cz)

Uniformovaný policejní strážní sbor v Praze.
Oddělení Horní Nové město.

V Praze dne 27. října 1941.

Věc: Allinová - Holubová
Mislap - Židů - předvedení na
žádost Ing. Schneidersa.

A. Osobní data:

Melanie Allinová, Židovka, narozená dne 2.6.-1907 v
Lazin-Bosna, přisl. do Prahy, svob., náboženství israels., v domácnosti,
bytem v Praze XII., Slezská ulice čis. 39, Zjištěna podle občanské legiti-
mace čis. 391153a vyd. dne 11.11.-1940 pol. red Praha. (J)

Pavla Holubová, Židovka, narozená dne 19.X.-1887 v Karl. Varech
přisl. do Dubu okr. Strakonice, vdova, vyzn. israels., v domácnosti, bytem v
Praze II., Žitná ulice čis. 3 nové, Občanská legitimace čis. 103.480/3 .
vydaná dne 22.12.-1939 pol. red. v Praze. (J).

Paul Mislap, Žid, narozený dne 27.11.-1896 ve Vídni, přisl. do
Vídne, žen., vyznání israels., bez zaměstnání, bytem v Praze II., Bethovenova
ulice čis. 49 nové, Osobní průkaz čis. 400346 - 41 - 5133 vyd. dne 7.10.-
1941 polic. red. v Praze. (J).

Svědék:

Ing. Gregor Schneider, národnosti německé, bytem v Praze
II., ulice Ve Smečkách čis. 22 nové.

Ládmila Rittrová, prodařka, zaměstnaná u fy. Fon, cukrárna,
v Žitné ulici v Praze II., čis. 4 nové, bytem v Praze III., Ujezd čis. 16.

B. Skutková podstata:

I.

Dne 27. října 1941 o 16.10 hod. předvedl policejní strážník Karel
Moravec, ev. čis. 2316 na policejní stanici v Krakovské ulici v Praze II.,
na žádost Ing. Gregora Schneidersa - shora jmenované Allinovou, Holubo-
vou a Mislapa, protože všichni tři uvedení též den krátce před tím vstou-
pili do cukrářského obchodu fy. " Fon " v Žitné ulici čis. 4 nové v Pra-
ze II., kde počali si vyhledávat cukrovinky.

II.

Majitelka obchodu Marie Fonová, bytem v téže domě, požádala
v téže obchodě přítomného (jako kupující) Ing. Schneidersa, o zákrok proti
jmenovaným jelikož Židům jest prodej cukrovinek zakázán, a Ing. Schneider
nechal všechny tři jmenové strážní předvésti na polic. stanici v Krakovské
ulici.

Prodařka Rittrová udala, že na obchodě byla vyvěšena tabulka s
označením Židům vstup zakázán.

Allinová, Holubová a Mislap udali, že na uvedeném obchodě byla vy-
věšena v tu dobu tabulka s označením " Nákupní doba pro Židy 15 - 17 hod.

Případ předává se na kom. II., k dalšímu úřednímu jednání.

Všichni tři bydlí jak udáno a v odděl. IV. sávydy nemají.

K o m. II.

Pol. prap. *Karel Kocourek* ev. č. 1557,

velitel policejní stanice.

Viz sledován

mes. B.

ne vědomě 1. val. říjevn
 admi E 27 X 1941

POLIZEIDIREKTION IN PRAG
 POLICEJNÍ ŘEDITELSTVÍ V PRAZE
 Eing. 28. X. 1941 445322
 Dos.

A		A
110	H	110
36	3463	110
3463	27. X. 1941	110

30. 6. 1941

Telefonicky vyrozuměno mes B,
 na účel, který mají být
 provedeny prohlídky a o
 výsledku zohledněn zprávy.

30. 6. 1941
 3. 2. 1941. a zprávy
 dle prohlášení.
 26 X 1941

Zadrženi byli po zjištění bydliště
 a dotazu v odděl. IV., kde závalu nena-
 jí, dne 27. X. - 1941 o 18.20 hod. z pol.
 stanice propuštěni.

Kom. II.
 Václav Kocourek
 velitel polic. stanice.

Příloha č. 23 – Allinová, Holubová, Mislav, policejní záznam
 (WWW.nasinebocizi.cz)

Uniformovaný policejní strážní sbor v Praze.

Oddělení Staré město.

Okresní policejní komisařství I.

V Praze V. dne 3. října 1941.

Věc : Rudolf Eben - zakrývání židovské hvězdy na svém kabátě.

Dne 3. října 1941 o 8.30 hod. byl požádán pol.štráža. Jan Benátský, ev. č. 190 soukromý detektivem Ericem Nickmannem, bytem Praha II. Pošalská tř. číslo 45, v městské knihovně hl.a.Prahy v Praze I. Mariánské nám. o zjištění a předvedení -----

Rudolfa Ebena, akademického malíře,
----- dne 12. dubna 1883 v Kolíně narozen., do Prahy přísluš., vdovec,
židovská národnost, bytem Praha II. Pošalská tř. č. 53 -----.

Erick Nickmann udal pol.štráža. Benátskému, že Rudolf Eben, stál v pořadí čekajícího obecnstva při vydávání líšků na braabory a měl zakrytou židovskou Davidovu hvězdu na svém svrchním kabátě, tím způsobem, že levá klapa kabátu byla přeložena až k dolnímu okraji kabátu. Kromě toho podotkl Nickmann, že Eben stál v řadě mezi arijci.

Rudolf Eben udává, že jednak nevěděl zda stojí mezi arijci, neboť do této řady byl prý postaven městským zřízencem tam konajícím pořádkovou službu, a jednak si ani neuvědomil, že klapa kabátu, která se stále překládá ^{při vstupu} od shora až dolů, zakrývá jeho židovský odznak.

Rudolf Eben, který byl zjištěn podle občanské legitimace č. 42585 vyd. dne 9.VI.1941 polic. ředit. v Praze, byl po sepsání oznámení předán kom. I. k dalšímu úřednímu jednání.

Kom.I.

Velitel policejní stanice,
pol. prap. Antonín Růžička

na Rud. Ebeně de nepříjem
 věci:

Kom. 27. 10. 1941 *policej*

Prud. zprávy zprávy pokuta
 zprávy.

Prud. B

na vědomí evidenci B
 poznamenáno

alorid

Kom. 17. 10. 1941 *policej*

Prud. na vědomí.
 Alorid.

Prud. B 21. X. 1941
Prud. B

18

POLIZEIDIREKTION IN PRAG
 POLICEJNÍ ŘEDITELSTVÍ V PRAZE

Eing. - 9. X. 1941 Z. 415216
 Dos.

259703

E
3

2000 Kč. přijal 4. 10. 41 *Prud. B*

Polizejní inspektorát A' (Měst.)
 Policejní inspektorát Měst. (Měst.)

Eing. *policej*
 Dos. *policej*

(otaz. aut. v. Dr. nováčka)

Prud. B *policej*

Rud. Eben

po zjištění, že se
 & po otázkách v oddělení II.
 a III. a IV. a V. a VI.
 propuštěn

Kom. 3. 11. 1941 *policej*

Po dotazu v oddělení IV. a zjištění
 byl propuštěn o 10.30 hod.
 dne 3. října 1941. *Prud. B*

Příloha č. 24 – Rudolf Eben, policejní záznam (WWW.nasinebocizi.cz)